στα βαθιά... 2.000 λεύγες

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΟΥΤΖΟΥΚΑΚΙ

Γεννήθηκα στη Σάμο. Η ομορφιά της φύσης, τα ταξίδια σε ανατολή και δύση, το ιστορικό παρελθόν της πατρίδας μου, καθώς και τα προβλήματα του καιρού μας, που απασχολούν τους νέους αλλά και κάθε σημερινό άνθρωπο, μου δίνουν ερεθίσματα και είναι οι πηγές έμπνευσης των έργων μου. Τα βιβλία που έχω γράψει μέχρι σήμερα αγαπήθηκαν όχι μόνο από τους μικρούς αλλά και από τους μεγάλους. Η Ακαδημία Αθηνών έδωσε έπαινο στο *Αυγό της έχιδνας*, το υπουργείο Πολιτισμού βράβευσε με το Κρατικό Βραβείο το *Χαμόγελο της Εκάτης*. Τα *Δάκρυα της Περσεφόνης* αναγράφηκαν στον Τιμητικό Πίνακα της IBBY, το *Διπλό ταξίδι* τιμήθηκε από το Πανεπιστήμιο της Πάντοβα και *Η σπηλιά της Γοργόνας* με το Κρατικό Βραβείο το 2008. Είμαι μέλος του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς και μέλος του ΔΣ του περιοδικού *Διαδρομές*. Ήμουν υποψήφια της χώρας μας για το Διεθνές Βραβείο Άντερσεν 2000. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε το www.litsapsarafti.gr

Λ.Ψ.

ΛΙΤΣΑ ΨΑΡΑΥΤΗ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΟΥΤΖΟΥΚΑΚΙ

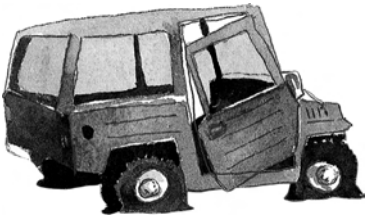

Εικονογράφηση
Ελίζα Βαβούρη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Βιβλία για παιδιά και για νέους
Σειρά: Στα βαθιά, επίπεδο 1 – 2.000 λεύγες – 14
Λίτσα Ψαραύτη, *Το κόκκινο σουτζουκάκι*
Συγγραφή δραστηριοτήτων και παιδαγωγική επιμέλεια σειράς: Βασιλική Νίκα
Εικονογράφηση: Ελίζα Βαβούρη
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Γεωργία Μ. Σωτήρχου
Διορθώσεις: Μάγδα Τικοπούλου
DTP: Κώστας Καγκελάρης
Φιλμ, μοντάζ: Κέντρο Γρήγορης Εκτύπωσης
Copyright© για την εικονογράφηση
Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2010
Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)
και Λίτσα Ψαραύτη, 2010
Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Δεκέμβριος 2010
ΚΕΤ 6937 ΚΕΠ 987/10 ISBN 978-960-16-3872-0

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: http://www.patakis.gr • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

στον Αλέξη
και στους φίλους του

Το σαράβαλο

Κάθε φορά που ο μπαμπάς μου γύριζε από τη δουλειά του και το έβλεπε, έβαζε τις φωνές:

«Πότε θα πάρουν το σαράβαλο από το δρόμο μας; Δεν μπορούμε ούτε να παρκάρουμε πια».

Το σαράβαλο ήταν ένα παλιό αυτοκίνητο Σουζούκι που το είχαν παρατήσει μπροστά σ' ένα οικόπεδο, πλάι στο σπίτι μας.

Τις πρώτες μέρες νομίζαμε ότι είχε χαλάσει και ότι ο οδηγός του θα ειδοποιούσε την οδική βοήθεια για να το μεταφέρει στο συνεργείο. Πέρασε όμως όλο το καλοκαίρι, ήρθε κι ο χειμώνας και το Σουζούκι έμενε στη θέση του.

Ένα πρωί βρήκαμε το τζάμι του οδηγού σπασμένο. Έλειπαν οι καθρέφτες και τα φανάρια του και οι πόρτες ήταν ανοιχτές.

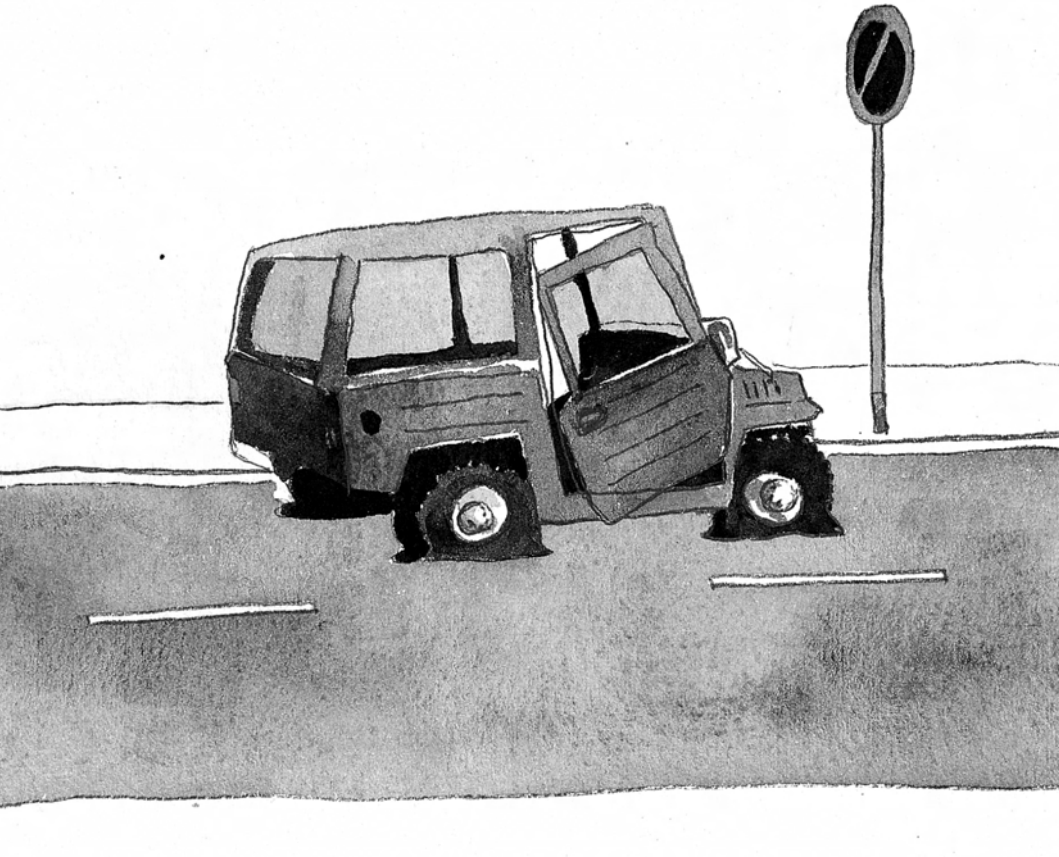

Είπε ο Δημήτρης μια Κυριακή:

«Μπαίνουμε μέσα να παίξουμε;».

«Ναι, Ναι!» απάντησαν ο Σπύρος και η Ελένη.

Εγώ όμως φοβόμουν μήπως μας μαλώσουν οι γονείς μας και είπα:

«Καλύτερα να παίξουμε στο πάρκο».

Σε λίγες μέρες είδαμε δυο σακούλες με σκουπίδια στη θέση του οδηγού. Ο μπαμπάς έβαλε τις φωνές και όλη η γειτονιά βγήκε στα παράθυρα.

«Θα καλέσω την αστυνομία να το πάρουν αμέσως, αλλιώς η γειτονιά μας θα γίνει σκουπιδότοπος και θα πάθουμε χολέρα» είπε.

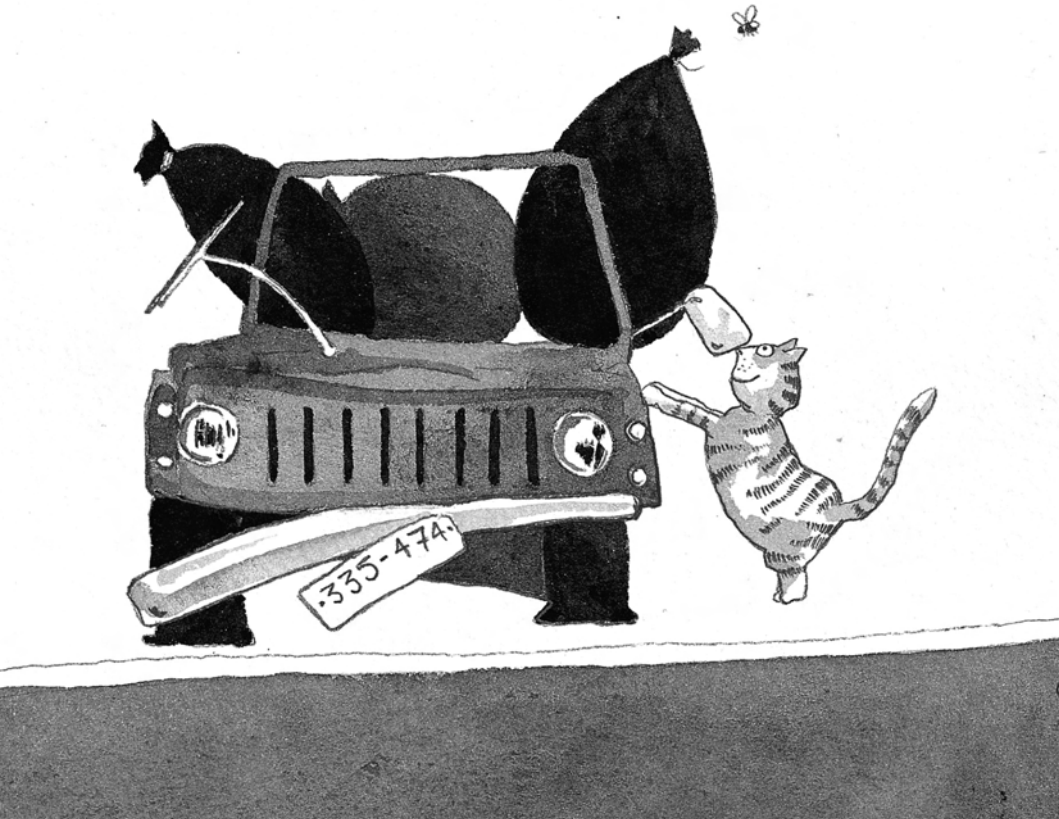

Δεν ήξερα τι θα πει χολέρα, σίγουρα όμως κάτι κακό θα ήταν, αφού θύμωσε τόσο πολύ ο μπαμπάς.

Η μαμά, μόλις άκουσε τις φωνές, βγήκε στην πόρτα:

«Βασίλη, ησύχασε. Η υπηρεσία του δήμου ειδοποίησε τον ιδιοκτήτη του να έρθει να το πάρει. Δεν είδες το χαρτί που κόλλησαν στο μπροστινό τζάμι; Αν ο οδηγός δεν το μετακινήσει, τότε θα το μεταφέρουν στη μάντρα με τα παλιά αυτοκίνητα».

΄Ενα μεσημέρι, μόλις σχολάσαμε, είπε ο Σπύρος:

«Ελάτε να πετάξουμε τα σκουπίδια στον κάδο και να μπούμε να παίξουμε».

Αφού, λοιπόν, φάγαμε και διαβάσαμε τα μαθήματά μας, βγήκαμε στο δρόμο για παιχνίδι. Κουβαλήσαμε τις σακούλες στο σκουπιδοτενεκέ και η Ελένη έφερε ένα παλιό πλαστικό τραπεζομάντιλο. Το στρώσαμε πάνω στα καθίσματα και ο Δημήτρης έκανε τον οδηγό. Γύριζε το τιμόνι πότε δεξιά και πότε αριστερά, πατούσε το φρένο και το γκάζι και σε κάθε στροφή φώναζε:

«Κάντε στην άκρη, γιατί σας έφαγα...».

Έπειτα πήρε το τιμόνι ο Σπύρος και τελευταίος εγώ. Η Ελένη δεν ήθελε να οδηγήσει, γιατί της αρέσει καλύτερα το ποδήλατο. Εμείς όμως ξέραμε ότι έλεγε ψέματα. Επειδή είναι κοντή, τα πόδια της δεν έφταναν για να πατήσει τα πεντάλ και νόμιζε πως θα την κοροϊδεύαμε. Εμείς όμως την αγαπάμε, γιατί είναι φίλη μας και μας αφήνει να παίζουμε στον κήπο της και να καβαλάμε το ποδήλατό της.

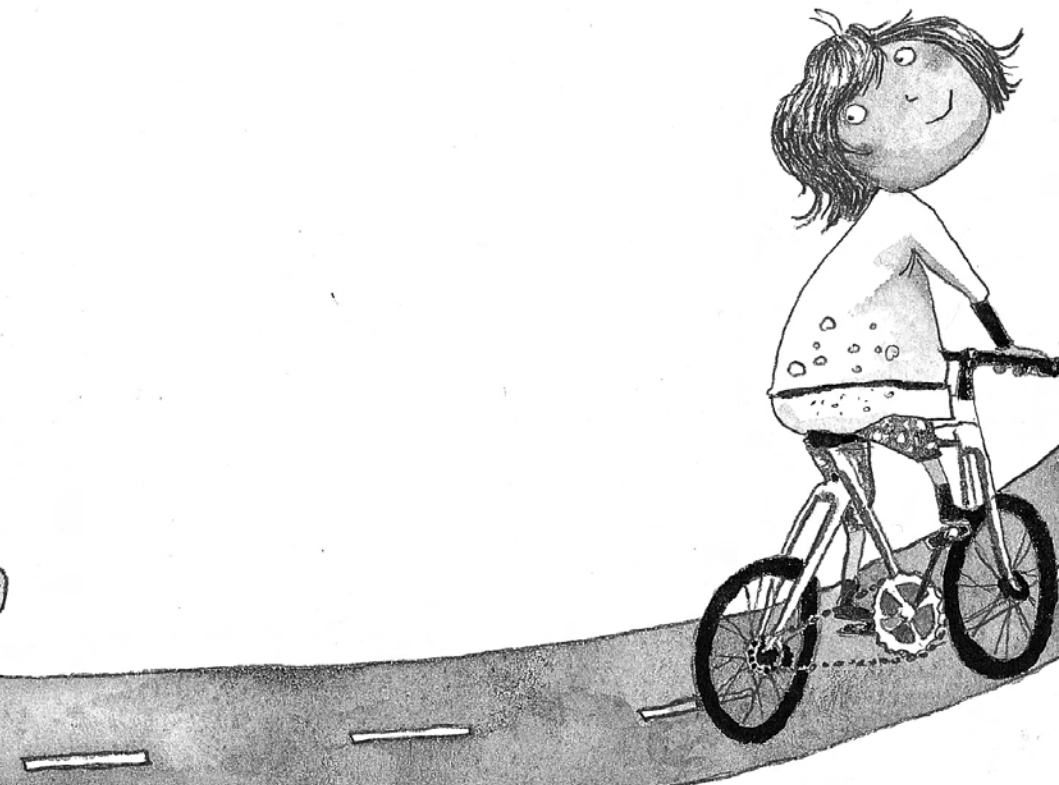

Όταν βαρεθήκαμε να οδηγάμε το «Σουτζουκάκι» - έτσι το βαφτίσαμε - έφερα από το σπίτι το αγαπημένο μου παιχνίδι, το καράβι του πειρατή Μπαρμπαρόσα, και παίξαμε ως την ώρα που σκοτείνιασε.

Την άλλη μέρα διαβάσαμε γρήγορα γρήγορα τα μαθήματά μας και πήγαμε στο σουπερμάρκετ της γειτονιάς. Ζητήσαμε ένα χαρτόκουτο και μια κολλητική ταινία, που την πληρώσαμε, το χαρτόκουτο όμως μας το χάρισαν. Δεν ξέρω αν το καταλάβατε, αλλά θέλαμε να φράξουμε τα παράθυρα του αυτοκινήτου.

Όταν το είδε ο μπαμπάς, είπε:

«Μπράβο, παιδιά... Έχετε οικολογική συνείδηση. Τώρα πια οι γείτονες θα πετάνε τα σκουπίδια στον κάδο».

Αλήθεια, τι θα πει «συνείδηση»; Σίγουρα κάτι καλό θα είναι, αφού ο μπαμπάς είπε και «μπράβο». Δεν του ομολόγησα όμως ότι βάλαμε τα χαρτόνια για να μην κρυώνουμε.

Σιγά σιγά καθαρίσαμε το Σουτζουκάκι, βάλαμε παλιές κουβέρτες στα καθίσματα, κολλήσαμε ζωγραφιές στα πίσω τζάμια, το κάναμε «κούκλα». Έτσι λέει η μαμά τη μικρή αδερφή μου όταν την πλένει, την ντύνει και τη χτενίζει.

Τις μέρες που είχε ήλιο παίζαμε μπάλα στο πάρκο, κι όταν κουραζόμασταν, τρυπώναμε στο αυτοκίνητο μαζί με τα παιχνίδια μας.